

lige ved dette Vædringsforslag, at ganske vist kan den kommunale Selvstyrelse ikke komme over disse 4½ pCt., hvis det vedtages; men en Henvendelse til Indenrigsministeriet kan bevirke, at Indkomstkatten kan komme saa højt, det skal være. Med andre Ord der er ikke Grund til at fremhæve det kommunale Selvstyre, naar man i Virkeligheden her for en stor Kommune som København vil gøre Indenrigsministeren til den Mand, der skal bestemme, om Københavnerne have godt af at betale mere end 4½ pCt. i Indkomstkatt, om det er nødvendigt eller ikke. Selv om det ærede Medlems Forslag under Nr. 1 bliver vedtaget, er Grænsen for Indkomstkatten afhængig af Indenrigsministerens Resolution efter Indstilling af Københavns Kommunalbestyrelse.

Indenrigsministeren (Fingerslev):

Det vil jo ikke være saa underligt, at jeg har været noget overrasket over den Optræden, det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (Det. Hansen) har vist i Dag; thi det vil erindres, at Behandlingen af hele denne Sag er en Fortsættelse af en Behandling, der foregik i Fjor. Der var da nedsat et Udvalg, og i dette Udvalg aandede Ministeren om at forhandle med Københavns Magistrat eller Kommunalbestyrelse om en Forhøjelse. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kres var ganske vist Mindretal i dette Udvalg, men han udtalte dog bl. a., at det ikke desto mindre stod klart for ham, at det ikke kunde forsvares at blive staaende ved den hidtidige Begrænsning i Henseende til Indkomstkattens Størrelse, indtil en almindelig Reform af den kommunale Bestatning og af de kommunale Repræsentationsforhold i København kunde gennemføres. Han mente tillige, at Kommunen ikke vilde være i Stand til at gennemføre sociale Reforme eller humane Foranstaltninger paa Skole- og Fattigvæsenets Omraade, med mindre der blev givet Afgang til højere Procentbestatning, som det ærede Medlem ganske vist saa ønskede fastsat til 4 pCt. Men altsaa, det Spørgsmaal, om man skulde gaa med en vis Nødvendighed til en højere Bestatning, har været for i Fjor, og det har faaet Tilslutning fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kres. Men hvorfor da nu kaste sig over, om det er rigtigt at jage denne Sag igennem, og sige, at han ikke har kunnet faa de fornødne Oplysninger. De maa dog vist til Dels have foreligget i Fjor, i alt Fald findes de i Klar i den Motivering, som det ærede 2det Medlem for København (Madsen) henviste til i Magistratens Begæring, og det synes ret rimeligt, at Ministeren satte sig i

Gang paa den Indstilling. Indstillingen hidrører jo fra et Udvalg her i Tinget; det er det, som har taldt paa den hele Sag. Det ærede Medlem mener, at han skulde staa sig private Oplysninger, og det skal vel være, fordi der ikke er nedsat Udvalg i denne Sag. Naar, dette Udvalgs Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa; det ligger mig fjernere, skønt jeg er Medlem af Tinget. Men jeg paastøner, at der en Gang imellem passerer Sager uden Udvalg. Disse Udvalg tage ofte hele Ansvar paa sig for Behandlingen. Jeg tror, det er ret godt, at Medlemmerne komme til at bære deres Ansvar ved en Gang imellem at behandle Sager af Vigtighed uden Udvalg. Men det ærede Medlem kan ikke sige, at der er nægtet ham Oplysninger. Jeg ved ikke af, at han har søgt Oplysninger. Jeg mener ikke, at han skulde have søgt dem paa Gader og Stræder eller i private Kontorer, men hos Ministeriet, og der har han ikke søgt Oplysninger, og de ere ikke nægtede ham, og det er ad den Vej, Rigsdagen faar Oplysninger, hvis der er noget, man ønsker nærmere oplyst. — Det ærede Medlem har optaget et Forslag, som blev frastaldet af den ærede Forslagsstiller, og sagde ganske rigtig, at Meningen med Forslaget var at lægge Pres paa Ministeren og vel ogsaa paa Magistraten. Men, som jeg tillod mig at sige før, det behøves ikke, der skal blive arbejdet i denne Sag, som om der var Pres paa, og saa tror jeg, det er bedre, at Tinget ikke lægger dette Pres, og ærede Medlemmer kunne være overbeviste om, at Sagen skal blive bearbejdet saa godt, som det efter Omstændighederne er muligt.

Madsen: Det forekommer mig, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (Det. Hansen) er noget nærgaaende i sine Udtalelser mod mig. Først hed det, at jeg antichambredede hos Borgmestrene, og nu, at jeg sagde, at naar Ministeren udtalte sig mod et Forslag, fandt jeg, der var tilstrækkelig Grund til at frastalde det. Nej, naar Talen er om dette Forslag, mener jeg, der kan være Grund til ikke at fastholde en Vædring, som Ministeren modsætter sig, fordi jeg mener, at en saadan Øjebliksløvs skal gaa igennem Tinget saa let og bekvent og med saa liden Indsigelse som muligt; ethvert Forslag, der kan bidrage til at muliggøre dette, vil jeg holde paa; men ethvert Forslag, i hvilket jeg maa antage, der ligger en Hindring, vil jeg frastalde. Det var ud fra dette Synspunkt og med særligt Hensyn til, at Loven kan gaa hurtig og let gennem Tingene, at jeg baade har stillet Vædrings-